

M E H M E T K A R A C A
33 Rue de la Grange aux Belles
75010 - PARIS

22 Şubat 1984

Değerli Arkadaşlar

Ekte sizlere sunulan, ortak isimleri taşıyan mektup, İngilizce ve Fransızca dillerde Avrupa Konseyi'nin 1984-Ocak ayı sonunda yaptığı toplantıdan önce tüm Avrupa Konseyi Üye Parlamenterlerine gönderilmiştir.

Ayrıca konsey toplantısı sırasında, mektupta isimleri bulunanlar adına oluşan bir heyet konsey içinde temaslarda bulunarak ülkemizdeki gelişmeleri anlatmışlardır. Bu temaslarımız bundan sonraki konsey toplantıları öncesi ve konsey toplantıları sırasında da devam edecektir.

Bu çalışmalar merkezi yapılmakla birlikte Avrupa Konseyi Parlamenterlerini iki konsey toplantısı arasında da Türkiye'deki gelişmeler konusunda da sürekli bilgilendirmek ve onları çeşitli materyaller ve belgelerle düzenli enforme etmek gerekiyor.

Bulduğunuz ülkenin Avrupa Konseyi Parlamenterlerinden, özellikle Türkiye ile ilgilenen bazılarının isim ve adreslerini sizlere gönderiyoruz. Bunlarla ilişki kurmanız ve bunlara ülkemiz gerekleri anlatmanız yararlı olacaktır.

Özellikle davalardaki gelişmeleri, işkence olaylarını, hapsanelerdeki insanlık dışı uygulamaları, bunların 6 Kasım seçimlerinden sonra da devam ettiğini, politik tutuklu ve mahkumların özgürlüğünün yakıcılığını (politik af) yurt dışındaki politik göçmenlerin ülkeye özgürce dönebilme olanaklarının sağlanması ve vatandaşlıktan atılanların vatandaşlık haklarının geri verilmesi gibi taleplerimizin haklılığını ve gerekliliğini anlatmak ve Avrupa Konseyi'nde bu yönde kendilerinden tavır almalarını istemek önemlidir.

Ülkede uygulamalar böyle devam ederken onbinlerce insan politik görüşlerinden dolayı hapishanelerde dururken 6 Kasım genel seçimlerinin ve yapılacak yerel seçimlerin ülkede demokrasinin göstergesi olamayacağını ve konseye gönderilen Türk Parlamento Heyeti'nin, halkın özgür iradesiyle oluşan bir parlamentonun temsilcileri olmadıkları için, konseyde Türk Halkının temsilcileri olamayacaklarını ve konsey'de belgelerinin onaylanmaması gerektiği üzerinde durmak gerekiyor.

..//.

Değerli Arkadaşlar

Bu temaslarnızın sonuçlarını ve onlara gönderdiğiniz her türlü mektup ve hazırlanmış çeşitli dökümanların birer örneğini de adresimize göndermeniz yararlı olur. Gerek konsey'in genel kurul toplantılarında gerekse iki toplantı arasında yapılan çeşitli komisyon toplantılarında ve ikili temaslarda bu bilgilere gereksinim vardır.

Dostça Selamlarımla

Mehmet KARACA

Eki N:

1. Konsey üyelerine gönderilen mektup
2. Adres listesi

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ
TÜSTAV

Sayın Parlamenter ,

Avrupa Konseyi'nin Ocak 1984 oturumunda Türkiye'deki durum gene gündemdedir.6 Kasım seçimlerinden sonra oluşan ortamda asamb-lenizin Türkiye'deki durum hakkında alacağı karar bir bakıma ta-rihsel bir anlam taşıyacaktır.

Bu nedenle bizler 12 Eylül 1980 hükümet darbesinden sonra Türkiye'den çıkmak zorunda bırakılan ve halen Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde politik göçmen olarak yaşayan sendika ve diğer örgüt-lerin temsilcileri olarak,daha önceki oturumlarda olduğu gibi,siz-lere bir kez daha seslenmek istiyoruz.

6 Kasım'da Türkiye'de genel seçimler yapılmıştır.Bu seçimler öncesinde ve sonrasında,onun antidemokratik niteliği üzerine gerek Türkiye ve gerekse Avrupa demokratik kamuoyu çeşitli açıklamalarda bulundular.Bu seçimlerin Türkiye'ye demokrasiyi getirmeyeceği ve halkın gerçek iradesini yansıtmayacağı üzerinde durdular.

Avrupa Konseyi 1983 Eylül oturumunda bu seçimler sonucu gele-cek olan parlamentonun " Türkiye halkının demokratik olarak seçil-miş temsilcisi kabul edilemeyeceğini ve göndereceği delegasyonun Avrupa Konseyi Assamblesi çalışmalarına katılamıyacağını" belirten bir karar aldı.

Türkiye'de 6 Kasım seçimlerinden sonra,General Evren Cuntası'-nın ileri sürdüğü gibi,gerçekten demokrasiden yana bir adım atılmış-mıdır ? Bunu söylenen sözlere göre değil,ülkede sürdürülmekte olan somut uygulamalara bakarak değerlendirmek gerekiyor.

SEÇİMLER HANGİ KOŞULLARDA YAPILDI :

6 Kasım seçimleri,12 Eylül 1980'den beri iktidarı elinde bu-lunduran ve adım adım faşist nitelik kazanan Cunta'nın yayımladığı bir dizi yasa ve kararnameler ve yürüttüğü uygulamalarla ülkede fa-şist bir düzen oluşturulmasından sonra yapılmıştır.

Bir yandan ülkede davalar,insan hakları ihlalleri ve baskılar artarak sürdürülmüştür.Öte yandan seçime katılacak partiler ve aday-lar sınırlandırılmıştır.Gerçekten 18 siyasi parti Cunta tarafından ya ta-mamen kapatılarak ya da seçimlere katılımını önleyecek veto uygula-maları ile seçim dışı bırakılmıştır.Böylece seçime yalnızca üç par-tinin katılmasına olanak tanınmıştır.

..//.

Eski Başbakanlardan Adalet Partisi (Muhafazakar)'nin Genel Başkanı Süleyman Demirel'in deyimiyle Cunta Hükümeti Başbakanlığı'nın iki odasından iki parti başkanı çıkarılmıştır. Bunlar 12 Eylül Cunta Hükümeti'nin ekonomik işlerden sorumlu Başbakan Yardımcısı Turgut Özal (bugünkü Başbakan) ile yine Cunta Hükümeti'nin Başbakanlık Müsteşarı ve seçimlerde ikinci sırayı alan Halkçı Parti'nin Genel Başkanı Necdet Calp'tır. Üçüncü Partinin Genel Başkanlığını ise General Evren'in yakın mesai arkadaşlarından General Turgut Sunalp üstlenmiştir.

Cunta bununla da yetinmemiş, her üç partinin milletvekili adayları ile bağımsız adaylar üzerinde veto yetkisini kullanmıştır. Böylece 2163 adaydan 937'si veto edilmiştir. Veto yetkisi özellikle bağımsız adaylara yöneltilmiş ve 483 bağımsız adaydan 428'i veto edilerek seçimlere katılması engellenmiştir.

Seçimler ağır baskılar altında yapılmıştır. Seçim propagandası sırasında cunta ve döneminin eleştirisi yasaklanmış, seçime katılmak zorunlu kılınmıştır. Seçimlere katılmama ya da geçersiz oy verilmesi yolunda propaganda yasaklanmıştır.

Buna rağmen, kendi açıklamalarına göre bir milyon dolayında geçersiz oy çıkmış, 1,5 milyon seçmen de sandık başına gitmemiştir.

ÖZAL'IN SEÇİMLERİ KAZANMASI DEMOKRATİK BİR ADIM MIDIR ?

Kimileri Özal'ın kazanmasını Cunta'ya karşı demokratik bir adım olarak görme eğilimini dile getiriyorlar. Bu eğilimin en baş dayanağı olarak ta General Evren'in seçimlerden hemen önce yaptığı son konuşmasında Özal'ı eleştirdiğini gösteriyorlar.

Elbette Evren'in bu konuşmasına karşın, 6 Kasım seçimlerinde halkın oylarının, seçmek zorunda bırakıldığı 3 partiden Özal'ın partisine kayması bir anlamda halkın Cunta'ya ve onun uygulamalarına olan tepkisinin dile getirilmesidir. Ancak bunun böyle olması seçimleri ve seçim sonuçlarını demokrasiye doğru bir gelişme olarak görmeye hak vermez. Açıkça görüldüğü gibi seçimlere katılmasına izin verilen her üç parti de Cunta'nın izni ve yönlendirmesiyle kurulmuştur.

Kaldı ki Evren seçim öncesinde yaptığı bir konuşma da halka açıkça şöyle söylemiştir "Eğer sizin gerçekten oy atacağınız parti seçimlerde yoksa, o partiye en çok benzeyene oy atacaksınız. Ama ülkenin sağlığı için bu üç partiden birine oy atmanız sizin görevinizdir".

Böylece 6 Kasım seçimleri ve Özal'ın partisinin çoğunluğu kazanarak hükümet kurması Cunta'nın bir elbise değiştirmesinden başka bir değişiklik getirmemiştir. Nitekim seçimlerden sonra da, 12 Eylül hükümet darbesi arkasından oluşturulmuş olan, ne sosyo-politik, hukusal yapılanmada ne de insan hakları ihlalleri ve haksız yargılamalarda en küçük olumlu bir adım görülmemekte, tersine, bu antidemokratik faşist yapı ve uygulamalar sürdürülmeye devam etmektedir.

Cunta'nın tüm aparatı, 6 Kasım seçimleri sonunda oluşan parlamentoya monte edilmiştir. Cunta'nın Evren dışında kalan üyeleri, Cumhurbaşkanlığı Konsey Üyesi sıfatını almışlardır. Gene Cunta'nın sekreteryası çalışmakta oldukları binadan parlamentoya taşınmıştır. Böylece Cunta tüm üyeleri ve kadroları ile 12 Eylül 1980 öncesi parlamento binasındaki Cumhuriyet Senatosu bölümüne yerleşmiştir. Hem de öylesi bir gizlilik, dokunulmazlık ve üstünlükle yerleşmiştir ki, bu bölüme halkın temsilcisi olduğu iddia edilen yeni milletvekillerinin girmesi, hatta orayı gezmeleri bile yasaklanmıştır. 6 Kasım seçimleri, kendi parlamentolarında bile özgürce dolaşma yetki ve haklarından yoksun milletvekillerinin sandıktan çıktıkları bir seçim olmuştur. Böylece, parlamento paravanası arkasına gizlenen Cunta, kendi iktidarının somut önlemlerini de almıştır.

CUNTA'NIN SEÇİMLERDEN SONRA ÇIKARDIĞI YASALAR

Cunta, seçimlerden sonra çıkardığı yasalarla üç yıldan beri sürdürdüğü yasaklar zincirine yeni halkalar eklenmiştir.

Bunların kayda değer olanlarının başında 6 Aralık 1983 günlü "12 Eylül 1980 öncesi siyasi çekişme ve çatışma ortamına benzer bir durumun önlenmesi" hakkında yasa ile Basın Yasası gelmektedir.

Birinci Yasada genel olarak politik eleştiri ve görüş açıklama hakkında ağır yasaklamalar getirilmiştir.

Bu yasaya göre :

- 12 Eylül sonrasında kapatılan siyasi partilerin üyeleri, ister yönetici olsun, ister yönetici olmasın partilerini ya da kendilerini savunma amacıyla bile olsa 12 Eylül öncesi siyasi çekişme ve çatışma ortamının yeniden doğmasına yol açıcı, sözlü ya da yazılı herhangi bir açıklamada bulunamayacaklardır.

- Siyasi parti üyesi olmayanlar da aynı yasaklama kapsamına sokulmuşlardır.

-Ayrıca,parlamantoya girebilmiş üç izinli parti de dahil olmak üzere parlamento dışında kalmış, ya da ileride kurulacak siyasi partilerin yöneticileri de aynı yasaklama içine alınmıştır.Böylece Cunta ileriye yönelik olarak halen kurulu olan ya da sonradan kurulacak partileri sürekli baskı ve heran kapatılma tehdit ve tehlikesi altında tutmaktadır.

Bu kadarla da yetinilmemiştir.Bir adım daha atılarak Milli Güvenlik Konseyi'nin (Cunta'nın) karar,bildiri ve uygulamaları ile 6 Aralık 1983 gününe kadar ki süre içinde Milli Güvenlik Konseyi'nin başkan ve üyelerinin açıklamalarını,sözlü ya da yazılı olarak kötüleyici veya küçük düşürücü herhangi bir tartışma veya eleştiri yapılması da yasaklanmıştır.

Ayrıca Cunta,üç yıllık uygulamaları,çıkardığı yasa,bildiri ve açıklamalarından dolayı suçlanamayacağını,sorumlu tutulamayacağını ve bu yasa,bildiri ve açıklamalarının Anayasa'ya aykırılığının öne sürülemediğini de yasaklamıştır.

Daha önce olağanüstü baskı koşulları altında yapılan referandum sonucu halka kabul ettirilen Anayasa'nın geçici 4 ncü maddesinde 10 yıllık siyaset yasağı kapsamına alınan eski politikacıların Türkiye'nin iç ve dış politikasını etkileyecek açıklamalarda bulunmaları da bu yasa ile yasaklanmıştır.

Basın Yasasına gelince :

10.11.1983 tarihinde, 6 Kasım seçimlerinden sonra çıkarılan Basın Yasası ile Cunta,Türkiye'de basın özgürlüğünü ağır bir biçimde baskı altına almıştır.Bu yasaya göre,örneğin ;

- Hükümetlerin izni olmadan ekonomik bilgilerin bile yayınlanması bir gazete veya dergi için kapatılma nedeni olabilecektir.

- Bu yasaya uygun olmadığı iddia edilebilecek bir yayın durumunda gazeteler veya dergiler kapatıldığı gibi,matbaalara,basım alet ve makinalarına da el konabilecektir.

- 12 Eylül darbesi öncesinde basın davalarının özellikleri nedeniyle işlerlikte bulunan "Basın İhtisas Mahkemeleri" de kaldırılmış ve yetki Ceza Mahkemeleri'ne bırakılmıştır.

Ayrıca filmler için çıkarılan yeni tüzükle ;

Bir senaryo ya da bitirilmiş bir film sansürden geçirilmekle kalmamakta,hatta çekim sırasında sansür kurulundan bir görevlinin sürekli denetim yapması hükmü getirilmektedir.

Yürürlükte olan bu mantığın uygulamasının bir örneği geçtiğimiz haftalarda, Emekli General olan Türkiye Radyo Televizyon Genel Müdürü'nün, ünlü bir Türk romancısının ulusal kurtuluş savaşını konu edinen romanından Televizyon için yapılan bir filmi, programdan çıkarmak ve yasaklamakla kalmayıp, tüm kopyalarını da yaktırabilmesidir.

Burada da görüldüğü gibi çağdaş anlayışta hiçbir ilişkisi olmayan ve 45-50 yıl öncesinin kitap yakma olaylarını andıran işlemler Türkiye'de bugünde sürdürülmekte ve yasalştırılmaktadır.

Nitekim Uluslararası Basın Enstitüsü tarafından aynı günlerde yayınlanan bir araştırma sonucuna göre, Şili gibi faşist yönetim altındaki ülkeler de içinde olmak üzere basına en ağır baskıların uygulandığı ülkelerin başında Türkiye gelmektedir.

6 KASIM SEÇİMLERİYLE NE DEĞİŞTİ

Cunta'nın 6 Kasım seçimlerine kadar üç yıllık baskı bilançosunu en genel biçimde şöyle özetleyebiliriz :

- Politik nedenlerle sorguya çekilenler : Yaklaşık 200.000 kişi,
- Hapishanelerdeki mahkum sayısı (resmi rakamlara göre) 80.000'den fazla. Bunlardan 30.000 dolayında kişi politik suçlarla tutuklu,
- Politik nedenlerle arananlar 6.000 kişi,
- Son üç yılda idam edilenler 47 kişi,
- Sıkıyönetim Mahkemelerinde idam istemiyle yargılananlar 6355 kişi,
- Kesinleşmiş ve onay bekleyen idam cezaları sayısı : 214 kişi,
- Vatandaşlıktan çıkarılan veya çıkarılma işlemleri yürütülenler : 1.200 ile 1.300 kişi arasında,
- Sorgulamadan geçirilen yazar ve kültür adamları 217 kişi,
- Üniversitelerden uzaklaştırılan bilim adamları 700 kişi,
- Sıkıyönetim Komutanları emri ile işten çıkarılan kamu personelinin sayısı 50.000'in üzerinde,
- Polis operasyonları ve işkencelerde ölenler 400 kişinin üzerinde,
- Nüfus oranlamasına göre her 337 yurttaştan birinin hapishanede olduğu bir Türkiye,
- Batı Avrupa ülkelerine göç etmek zorunda kalmış binlerce politik göçmen ve parçalanmış binlerce aile,
- Anayasa, yasalar ve Cunta kararnamele ile biçimlendirilmiş faşist bir devlet yapısı,

- Görülmekte olan binlerce dava dosyası,
- Yürütülmekte olan binlerce soruşturma dosyası,

Bu listeyi daha uzatmak ve ayrıntılamak kuşkusuz olanaklıdır. Ne ki, Türkiye ve Avrupa demokratik kamu oyu bu bilançonun ayrıntılarına hiç te yabancı değildir.

Ancak,şunu işaret etmek doğru olacaktır ki 6 Kasım seçimleri sonrasında bu bilanço kapanmamış,aksine şişmeye devam etmektedir. Cunta döneminde 74 sanıkla 6 Kasım sonrasına devredilen DİSK davası bu yeni dönemde yapılan eklemelerle 139 sanıklı olarak sürmektedir. DİSK'e bağlı işkolları sendika yöneticilerinin yargılandığı davalardaki sendikacı sayısı 2000'i hedeflemiş olarak,halen 1300'ü aşmış bulunmaktadır.Ayrıca binlerce sendika militanı işçi işyerlerinden uzaklaştırılmıştır.

Türkiye Barış Komitesi Başkanı Büyükelçi Mahmut Dikerdem'in yanında İstanbul Baro Başkanı'nın,dekanların,profösörlerin,milletvekillerinin,gazetecilerin,yazarların ve seçkin kişiliklerin yargılandığı Barışseverler Davası 6 Kasım seçimlerinden sonra karara bağlanmış,bu kişiler 8 yıla varan ağır hapis cezalarına ve ek olarak sürgün cezalarına mahkum edilmişlerdir.

Hükümet programında Özal ; " 6 Kasım seçimleriyle Türkiye'nin demokratik rejime olan bağlılığı bir defa daha ispat edilmiştir. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin çalışmaya başlaması ile normal demokratik nizamın yeniden işlerlik kazanmasından sonra Avrupa Konseyi ile ilişkilerimizin normalleşmemesi için bir sebep kalmamıştır" demektedir.

Özal, tek kıstas olarak seçimleri ve meclisin çalışmasını gösteriyor.Oysa Cuntanın kurduğu faşist devlet yapısı varlığını korumaktadır.Cunta Anayasası,yasaları ve Anayasa gücündeki kararnamele-ri yürürlüktedir.Özal,bu yapıda bir değişiklik yapılacağından hükümet programında tek kelime ile bile söz etmemektedir.İnsan hakları ihlalleri,işkenceler,soruşturmalar,savaş hali usulü ile yürütülen haksız yargılamalar sürmektedir.Onbinlerce politik tutuklu hapishanelerde bulunmaya devam ediyorlar.Cunta,parlamento binasının içinde parlamentarların bile girmesine izin verilmeyen kapalı kapılar arkasında iktidarı elinde tutuyor.

.../.

AVRUPA KONSEYİ VE TÜRKİYE

Oysa, bütün bu olgular yokmuş gibi davranılıyor, demokrasiye dönüşten ve Avrupa Konseyi ile ilişkilerin iyileştirilmesinden söz ediliyor. Doğaldır ki, demokrasi konusunda, Avrupa Konseyi Üyesi devletlerin bir bölümü için başka, diğer bölümü için daha başka bir ölçü olamaz. Tüm üyeler için geçerli tek bir ölçüye uymadıktan sonra ilişkilerin normalleştirilmesinden söz edilemez.

- Hangi Avrupa Konseyi üyesi ülkede Türkiye'de olduğu gibi Cunta Anayasası, yasa ve kararnameleri ile oluşmuş bir devlet yapısı normal bir demokratik rejim olarak takdim ediliyor ?

- Hangi üye ülkede Türkiye'de olduğu gibi işkenceler, politik idamlar, onbinlerce politik tutuklu ve mahkumlar, soruşturma ve yargılamalar sürmektedir ?

- Hangi Avrupa Konseyi ülkesinin demokratları bu tür uygulamaları kendi ülkesi ve halkı için kabul edebilir ve bu, biçim değiştirmelerini demokrasiye dönüş olarak sunabilir ?

Bu durumda :

- Cunta'nın dayattığı Anayasa ve yasalar yürürlükten kaldırılmadıkça,

- Görülmekte olan haksız davalar durdurulmadıkça,

- İdam cezalarına, işkencelere, insan haklarının çiğnenmesine son verilmedikçe,

- Kürt halkı üzerinde özel olarak sürdürülen ağır baskılar ve antidemokratik uygulamalar durdurulmadıkça,

- Derhal bir af çıkarılıp hapse konulmuş onbinlerce politik tutuklu serbest bırakılmadıkça ve yurt dışındaki politik göçmenler güvenlik içinde ülkeye geri dönemedikçe,

- Her türlü düşünce, örgütlenme özgürlükleri, temel insan hakları tanınmadıkça, demokrasiye dönüş sözleri, Türkiye'deki durumun Avrupa Konseyi statüsüne uygun olduğu ve Avrupa Konseyi ile ilişkileri düzeltme koşullarının olduğu sözleri, içeriği olmayan sözler olarak kalmaya mahkum olacaktır. Halkımız farklı ölçütlerin uygulandığı " ikinci sınıf bir halk " olarak görülemez.

DEMOKRASİYE DÖNÜŞÜN İLK KANITI ?

Cunta Anayasasınının 87. maddesi bu parlamentonun düşünce suçlarından mahkum olanlara af çıkarılmasını yasaklamaktadır.

Oysa onbinlerce insan faşist Mussolini yasasından aktarılmış yasalarla düşünce suçundan mahkum veya tutuklu olarak hapis hanelerde bulunuyor.

Cunta iktidarının gerçekten sona erdiğini, 6 Kasım seçimleriyle oluşan parlamentonun ^{gerekten demokrasiye dönme} kararlı olduğunu ileri sürülebilmek derhal bir genel af çıkarılması ve yukarıda belirttiğimiz demokratik istemlerin yaşama geçirilmeye başlamasıyla olanaklıdır.

Oysa hükümet programında bunlara hiç değinilmiyor. Hatta af ile ilgili her türlü haber, yorum ve başka bilgilerin gazetelerde yayınlanması Sıkıyönetim Komutanlıklarınca yasaklanmıştır, ve , geçtiğimiz günlerde Hükümet Başkanı'nın yaptığı basın toplantısında ve ayrıca Dışişleri Bakanı'nın bir demecinde de görüldüğü gibi hükümet bu konuda eski durumu olduğu gibi sürdürmek istegindedir.

Sayın Parlamenter ;

Kaçınılmaz olarak biraz da uzun olan bu açıklamalarımız, sizlere ülkemizdeki durumu bir de bu yönleriyle gösterebilme kaygımızdan kaynaklanıyor. İnsan Haklarını Savunma İlkeleri üzerine kurulan Avrupa Konseyi'nin siz sayın parlamenterlerinin bu kaygılarımızı gözönüne alacağına inanıyoruz.

Saygılarımızla.

TÜRKİYE SOSYAL

AVRUPA KONSEYİ PARLAMENTERLERİNE GÖNDERİLEN MEKTUP
20 OCAK 1984

- Feridun Aksın Gazeteci Paris
Turhan Ata DISK Yönetim Kurulu üyesi Ştutgard
Ekrem Aydın DISK Yönetim Kurulu üyesi Stokholm
Cüneyt Başbuğu Türkiye Barış Komitesi Genel Sekreter Yardımcısı Paris
Cahit Baylav Bank – Sen Ankara Merkez temsilcisi Londra
Nafiz Bostancı Genel – İş Marmara bölge temsilcisi Londra
Mehmet Boz İGD Merkez Yönetim Kurulu üyesi Basel
Enis Coşkun Türkiye Barış Komitesi Genel Sekreteri Paris
Sıtkı Coşkun Bank – Sen Genel Başkan yardımcısı Kopenhag
Yücel Çubukçu Bank-Sen Genel Sekreteri Amsterdam
Kemal Daysal DISK Yürütme Kurulu üyesi Paris
Metin Denizmen Bank-Sen Genel Başkanı Rotterdam
Bahtiyar Erku Maden-İş Sendikası Genel Başkan vekili Frankfurt
Ahmet Erol Is Müfettişleri Derneği Genel Başkanı Stokholm
İlhan Geçit Bank-Sen Yürütme Kurulu üyesi Amsterdam
Halûk Tan İpekçi İGD Merkez Yönetim Kurulu üyesi Kopenhag
Mehmet Karaca Maden-İş Sendikası Genel Başkanı ve DISK Yönetim Kurulu üyesi Paris
Cemal Kırıl Maden-İş Sendikası Ege merkez temsilcisi Atina
Cevdet Kocaman Köy-Koop 2. Başkanı Kopenhag
Alâattin Kılıç Bank-Sen Genel Başkan yardımcısı Kopenhag
Zülâl Kılıç IKD Genel Sekreteri Kopenhag
Mahmut Mengüllüoğlu İGD Merkez Yönetim Kurulu üyesi Paris
Eşref Okumuş Petkim-İş Sendikası Yürütme Kurulu üyesi Rotterdam
Beria Onger IKD Genel Başkanı Kopenhag
Recep Orduseven Bank-Sen Yürütme Kurulu üyesi Rotterdam
Akat Sağiner Bank-Sen Yürütme Kurulu üyesi Stokholm
Ahmet Muhtar Sökücü İGD Genel Başkanı Paris
Alâattin Taş İGD Genel Sekreteri Atina
Murat Tokmak DISK Yönetim Kurulu üyesi Hamburg
Enver Türkoğlu Bank-Sen Yürütme Kurulu üyesi Stokholm
Süleyman Üstün Maden-İş Sendikası Eğitim Dairesi müdürü Batı Berlin
Abdullah Yılmaz Maden-İş Sendikası Ankara bölge temsilcisi Londra